

ผลการเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี กลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษา ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 ประเทศไทย ปี พ.ศ. 2552 - 2557

บทนำ

ในปี พ.ศ. 2547 สำนักระบาดวิทยา ได้ดำเนินการเฝ้าระวังในประชากรกลุ่มนักศึกษาอาชีวศึกษา เพื่อเพิ่มความครอบคลุม (Coverage) ของการเฝ้าระวังพฤติกรรมฯ ในกลุ่มวัยรุ่น ซึ่งจะทำให้เข้าใจสถานการณ์ด้านพฤติกรรมสุขภาพในกลุ่มวัยรุ่นได้ดีขึ้น ได้ประยุกต์การศึกษาวิจัยของศูนย์ความร่วมมือไทย-สหรัฐ ด้านสาธารณสุข⁽¹⁾ ในการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์มือถือเพื่อเก็บข้อมูล โดยได้ทำการศึกษาเพื่อประเมินความเที่ยงตรงและความเป็นไปได้ของการนำเครื่องคอมพิวเตอร์มือถือมาใช้ในการเก็บข้อมูลพฤติกรรมสุขภาพในกลุ่มวัยรุ่นในจังหวัดเชียงราย ผลการศึกษาพบว่า คอมพิวเตอร์มือถือเป็นเครื่องมือที่ทำให้ได้ข้อมูลที่มีคุณภาพและช่วยให้การเก็บข้อมูลมีความคล่องตัว มีประสิทธิภาพและรวดเร็ว สำนักระบาดวิทยา จึงได้นำเครื่องคอมพิวเตอร์มือถือมาใช้ในการเก็บข้อมูลในกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษา ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 ในปี พ.ศ. 2547 จนถึงปัจจุบันเพื่อนำข้อมูลไปใช้ประกอบในการเฝ้าระวังพฤติกรรมโดยมีรายละเอียดการเฝ้าระวังพฤติกรรม ดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาและติดตามแนวโน้มพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีของนักเรียนอาชีวศึกษา ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 ติดต่อกันเป็นระยะเวลา 6 ปี

ขนาดตัวอย่าง

การคำนวณขนาดตัวอย่างของประชากรแต่ละกลุ่มก่อนดำเนินการเก็บข้อมูล เพื่อให้ได้จำนวนขนาดตัวอย่างที่เพียงพอและเหมาะสมสำหรับการติดตามสถานการณ์ของแต่ละจังหวัด โดยแนะนำให้แยกคำนวณขนาดตัวอย่าง ครั้งละกลุ่มประชากร จำนวนตัวอย่างสำหรับการเฝ้าระวังที่เหมาะสม เพื่อใช้ในการติดตามข้อมูลในระดับจังหวัดนั้นสามารถคำนวณได้จากสูตร

$$n = Z^2PQ/d^2$$

โดย ค่า Z = ค่ามาตรฐานจากตาราง Z ที่ระดับ Type I Error ที่ α
เมื่อ $\alpha = 0.05$ ค่า Z จะเท่ากับ 1.96
ค่า P = สัดส่วนที่คาดว่าจะพบในประชากร ในที่นี้หมายถึงความชุกของพฤติกรรมสุขภาพที่สำคัญของประชากรในแต่ละพื้นที่
ค่า Q = $1 - P$
ค่า d = ช่วงกว้างของความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ โดยมีหน่วยการวัดเดียวกับค่า P

วิธีการเลือกตัวอย่าง

สำนักระบาดวิทยาแนะนำให้จังหวัดสุ่มเลือกตัวอย่างครั้งละกลุ่มประชากร และแนะนำให้สุ่มเลือกตัวอย่างด้วยวิธีการเลือกตัวอย่างที่อาศัยหลักความน่าจะเป็น (Probability sampling) โดยสำนักระบาดวิทยาแนะนำให้จังหวัดใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบ Two stage cluster sampling technique ซึ่งแบ่งการสุ่มเลือกตัวอย่างเป็น 2 ชั้น ซึ่งการสุ่มเลือกในชั้นที่ 1 เป็นการสุ่มเลือกโรงเรียน ชั้นที่ 2 เป็นการสุ่มเลือกห้องเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

สำนักระบาดวิทยา ได้พัฒนาโปรแกรมเพื่อใช้ในเครื่องคอมพิวเตอร์มือถือมาใช้ในการเก็บข้อมูล ซึ่งอาศัยเครื่องคอมพิวเตอร์มือถือเพื่อตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรม และมีข้อดีคือผู้ตอบคำถามไม่จำเป็นต้องตอบคำถามทุกข้อ เนื่องจากเครื่องคอมพิวเตอร์มือถือสามารถข้ามข้อคำถามที่ไม่เกี่ยวข้องได้อย่างแม่นยำ นอกจากนี้ ยังช่วยให้ความมั่นใจกับผู้ตอบแบบสอบถามเรื่องการรักษาความลับ เนื่องจากข้อคำถามจะปรากฏขึ้นบนหน้าจอครั้งละ 1 ข้อ เมื่อตอบข้อคำถามนั้น ๆ เสร็จสิ้นแล้วคำถามข้อถัดไปจะปรากฏขึ้นมาแทนที่

การเก็บข้อมูล

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการเก็บข้อมูล โดยจะประสานงานกับสถานศึกษาต่าง ๆ ที่สุ่มเลือกได้ เพื่อดำเนินการเก็บข้อมูล โดยแนะนำให้จังหวัดดำเนินการเก็บข้อมูลตามแนวทางต่อไปนี้

1. ดำเนินการประสานงานกับโรงเรียนเพื่อดำเนินการเก็บข้อมูล และการจัดเตรียมสถานที่สำหรับการเก็บข้อมูล
2. ดำเนินการเก็บข้อมูลครั้งละห้อง และจัดให้นักเรียนอาชีวศึกษาชายและนักเรียนอาชีวศึกษาหญิงนั่งแยกกัน
3. จัดสถานที่ในการเก็บข้อมูล โดยให้นักเรียนนั่งห่างกันพอสมควร (จัดห้องที่ใช้ในการเก็บข้อมูลในลักษณะเดียวกับการจัดห้องสอบ) เพื่อป้องกันไม่ให้นักเรียนแอบมองการตอบคำถามของเพื่อน
4. เจ้าหน้าที่เก็บข้อมูลของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเป็นผู้แนะนำความเป็นมาของระบบเฝ้าระวัง วิธีการตอบแบบสอบถาม และอธิบายนิยามศัพท์ที่สำคัญให้นักเรียนทราบก่อนการดำเนินการเก็บข้อมูล และปล่อยให้ นักเรียนตอบแบบสอบถามตามลำพัง
5. ในระหว่างการตอบแบบสอบถาม นักเรียนสามารถสอบถามประเด็นข้อสงสัยเกี่ยวกับคำถามได้
6. เมื่อนักเรียนตอบแบบสอบถามเสร็จเรียบร้อยแล้ว นักเรียนจะยกมือเรียกเจ้าหน้าที่เก็บข้อมูล เพื่อให้เจ้าหน้าที่ได้ตรวจความครบถ้วนของการตอบแบบสอบถามและส่งคืนอุปกรณ์เครื่องคอมพิวเตอร์มือถือ

ระยะเวลาที่ศึกษา

ปี พ.ศ. 2552 – 2557

การจัดการและการวิเคราะห์ข้อมูล

หลังการเก็บข้อมูลในแต่ละวัน เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการจัดการข้อมูลต้องทำการโอนถ่ายข้อมูลจากเครื่องคอมพิวเตอร์มือถือทุกเครื่องสู่เครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้จัดเก็บข้อมูล ข้อมูลที่ได้ให้ทำการส่งต่อมายังสำนักระบาดวิทยาทุกวัน ที่ดำเนินการเก็บข้อมูล และส่งข้อมูลอีกครั้งในรูปแบบของ อิเลคทรอนิกส์ ไฟล์ เมื่อดำเนินการเก็บข้อมูลครบถ้วนแล้ว

การวิเคราะห์ข้อมูลจะเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลตามตัวชี้วัด โดยอาศัยวิธีการทางสถิติที่เหมาะสมกับลักษณะของข้อมูล ในปี พ.ศ. 2557 ประมวลผลโดยใช้โปรแกรม Epi Info v3.5.4 ใช้ค่าสถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่ามัธยฐาน

ผลการเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี

ข้อมูลทั่วไป

การเฝ้าระวังในปี พ.ศ. 2557 ในกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษา ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 ดำเนินการเก็บข้อมูลในพื้นที่รวม 24 จังหวัด ดำเนินการเก็บข้อมูลในนักเรียนรวม 11,823 คน เป็นเพศชาย 7,494 คน ร้อยละ 53.1 นักเรียนอาชีวศึกษาชายที่ตอบแบบสอบถามมีอายุเฉลี่ย 17.0 ปี (อายุต่ำสุด 14 ปี อายุสูงสุด 29 ปี) นักเรียนอาชีวศึกษาชายพักอาศัยอยู่กับบิดาและมารดา ร้อยละ 68.6

นักเรียนอาชีวศึกษาหญิงที่ตอบแบบสอบถาม 6,606 คน ร้อยละ 46.9 มีอายุเฉลี่ย 17.3 ปี (อายุต่ำสุด 12 ปี อายุสูงสุด 27 ปี) นักเรียนอาชีวศึกษาหญิงส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา ร้อยละ 64.3

พฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์

การมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกและการใช้ถุงยางอนามัย

นักเรียนอาชีวศึกษาชายเคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว ร้อยละ 46.0 มีอายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก 15.5 ปี มีการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก ร้อยละ 61.2 และนักเรียนอาชีวศึกษาชายที่มีเพศสัมพันธ์เมื่ออายุต่ำกว่า 15 ปี ร้อยละ 22.7 (ตารางที่ 1)

นักเรียนอาชีวศึกษาหญิงเคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว ร้อยละ 47.1 มีอายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก 15.5 ปี โดยมีเพศสัมพันธ์เมื่ออายุต่ำกว่า 15 ปี ร้อยละ 14.2 และใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก ร้อยละ 62.3 (ตารางที่ 2)

การมีเพศสัมพันธ์และการใช้ถุงยางอนามัยในรอบปีที่ผ่านมา

ในรอบปีที่ผ่านมา พบว่า นักเรียนอาชีวศึกษาชายมีเพศสัมพันธ์กับหญิงอื่นสูงสุด ร้อยละ 14.0 และนักเรียนอาชีวศึกษาหญิงมีเพศสัมพันธ์กับแฟนหรือคูรักสูงสุด ร้อยละ 18.7 การใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ พบว่า นักเรียนอาชีวศึกษาชายใช้ถุงยางอนามัยเพิ่มขึ้นเล็กน้อยกับหญิงขายบริการ แต่กับแฟนหรือคนรัก หญิงอื่นและผู้ชายลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา ส่วนนักเรียนอาชีวศึกษาหญิงใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์เพิ่มขึ้นกับคู่นอนทุกประเภท เมื่อเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาสำหรับการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดของนักเรียนอาชีวศึกษาชายเพิ่มขึ้นเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับหญิงอื่นและผู้ชายแต่ลดลงเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการ และแฟนหรือคนรัก ส่วนนักเรียนอาชีวศึกษาหญิงมีเพศสัมพันธ์กับชายอื่นเพิ่มขึ้น แต่กับแฟนหรือคนรักลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา (ตารางที่ 1 และ 2)

พฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา การได้รับเงินหรือสิ่งของเป็นค่าตอบแทน ทั้งนักเรียนอาชีวศึกษาชายและนักเรียนอาชีวศึกษาหญิงมีแนวโน้มลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา (ตารางที่ 1 และ 2)

วิจารณ์

จากการเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ในกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษา ประชาชนวัยมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 ประเทศไทย ปี พ.ศ. 2557 พบนักเรียนอาชีวศึกษาชายที่เคยมีเพศสัมพันธ์แล้วลดลงจากปีที่ผ่านมา แต่นักเรียนอาชีวศึกษาหญิงที่เคยมีเพศสัมพันธ์แล้วกลับเพิ่มขึ้นโดยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกนั้นมีอายุเฉลี่ยน้อยลงทุกกลุ่ม สำหรับการมีเพศสัมพันธ์เมื่ออายุน้อย พบว่า นักเรียนอาชีวศึกษาหญิงมีเพศสัมพันธ์เมื่ออายุน้อยกว่า 15 ร้อยละ 14.2 ส่วนนักเรียนอาชีวศึกษาชายมีเพศสัมพันธ์เมื่ออายุน้อย (22.7%) การใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งสุดท้ายเมื่อเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา พบว่า ครั้งล่าสุดนักเรียนอาชีวศึกษาชายมีการใช้ถุงยางอนามัยเพิ่มขึ้นกับผู้ชาย และหญิงอื่น แต่ลดลงกับหญิงชายบริการและแฟนหรือคนรัก สำหรับนักเรียนอาชีวศึกษาหญิงมีการใช้ถุงยางอนามัยครั้งล่าสุดเพิ่มขึ้นกับชายอื่น แต่ลดลงกับแฟนหรือคนรักซึ่งสอดคล้องกับผลสำรวจสภาวะการทางเพศของเด็กและเยาวชน ปี พ.ศ. 2554 ในนักเรียน นักศึกษาทั่วประเทศของสถาบันรามจิตติ พบว่า มีจำนวนแม่วัยรุ่นของไทยสูงถึง 129,321 คน หรือเฉลี่ยจำนวนที่เพิ่มขึ้นวันละ 354 คน ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2551 ที่มีจำนวนแม่วัยรุ่นเพียง 69,874 คน เกือบเท่าตัว ทำให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีอัตราการเพิ่มขึ้นของจำนวนแม่วัยรุ่นที่สูงมากประเทศหนึ่งในเอเชีย นอกจากนี้ปรากฏการณ์แม่วัยรุ่นเองยังสอดคล้องกับข้อมูลสภาวะการเด็กและเยาวชนในปี พ.ศ. 2555 ที่ผ่านมา ซึ่งพบว่าเด็กและเยาวชนโดยเฉลี่ยกว่าร้อยละ 21 ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งและอยู่ก่อนแต่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับอุดมศึกษาที่มีเด็กและเยาวชนกว่าร้อยละ 27 (อาชีวศึกษาร้อยละ 24 มัธยมศึกษาตอนปลาย 20 มัธยมศึกษาตอนต้น 17 และประถมศึกษาร้อยละ 14) เด็กและเยาวชนไทยในปัจจุบันยังคงขาดทักษะความรู้เรื่องเพศเพราะขาดที่ปรึกษาที่ดีจากทั้งพ่อแม่ และครู (เด็กร้อยละ 24 ที่ปรึกษาปัญหาเรื่องเพศกับพ่อแม่ ผู้ปกครองเด็กและเยาวชนร้อยละ 16 ที่ปรึกษาปัญหาเรื่องเพศกับครู) แต่เมื่อพิจารณาถึงความเข้าใจต่อปัญหาจะพบว่าเด็กและเยาวชนไทย “เปิดใจเรื่องเพศมากขึ้น” โดยมีเด็กและเยาวชนถึงร้อยละ 42 ยอมรับการที่วัยรุ่นยุคนี้พกถุงยางอนามัยติดตัวขณะที่มีเด็กและเยาวชนเห็นด้วยการทำแท้งเมื่อวัยรุ่นตั้งครรภ์ไม่พร้อมในระดับมากถึงมากที่สุดถึงร้อยละ 7 ซึ่งจากข้อมูลเหล่านี้เองย่อมสะท้อนให้เห็นว่าเด็กและเยาวชนในปัจจุบันค่อนข้างตื่นตัวกับการป้องกันตนจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และปัญหาการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรซึ่งขณะเดียวกันก็ยอมรับเรื่องการท้องก่อนวัยอันควรได้มากยิ่งขึ้น⁽²⁾

เอกสารอ้างอิง

1. สถาปนา เนาวัฒน์, วิโรจน์ รุจิณากุล, สุภาภรณ์ จิยะพันธุ์ ฯลฯ. การเก็บข้อมูลพฤติกรรมเสี่ยง: ผลการทดลองเปรียบเทียบ วิธีตอบแบบสอบถามด้วยตนเองผ่านเครื่องคอมพิวเตอร์ขนาดฝ่ามือ ปี 2545. วารสารวิชาการสาธารณสุข 2549; ปีที่ 15 ฉบับที่ 2 มีนาคม - เมษายน 2549.

2. สถาบันรามจิตติ สภาวการณ์เด่นด้านเด็กและเยาวชน ในรอบปี 2554-2555 โครงการพัฒนาเครือข่ายการจัดการเชิงพื้นที่ในการวิเคราะห์สภาวะการณ์และขับเคลื่อนการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กและเยาวชน โดยการสนับสนุนของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ(สสส.)

ผู้เรียบเรียง

นิรมล ปัญสุวรรณ

บรรณาธิการวิชาการ

พญ.จรัสดาว บุญธิ, นพ.ภาสกร อัครเสวี

ตารางที่ 1 ค่ามัธยฐานร้อยละของพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนอาชีวศึกษาชาย ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 ประเทศไทย ปี พ.ศ. 2552 - 2557

พฤติกรรมทางเพศ	2552	2553	2554	2555	2556	2557
ประสบการณ์ทางเพศ						
เคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว	44.0	46.6	49.8	46.1	46.2	46.0
อายุเฉลี่ยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก	15.1	15.0	14.7	15.1	17.0	15.5
มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกก่อนอายุ 15 ปี	8.6	11.0	13.5	6.9	9.5	10.7
ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก	51.4	49.4	55.0	56.2	59.3	61.2
ในรอบปีที่ผ่านมา เคยมีเพศสัมพันธ์กับ						
หญิงขายบริการ	5.1	5.3	5.7	2.3	8.1	6.3
แฟนหรือคนรัก	32.3	33.8	36.3	29.9	11.8	12.5
หญิงอื่น	11.7	11.6	11.7	9.6	13.3	14.0
ผู้ชาย	3.8	3.2	3.7	2.4	2.4	3.4
การใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับคู่นอนประเภทต่าง ๆ ในรอบปีที่ผ่านมา						
หญิงขายบริการ	59.1	68.6	66.7	72.7	63.0	63.5
แฟนหรือคนรัก	26.1	23.7	28.9	27.0	27.1	25.2
หญิงอื่น	62.6	59.4	58.8	46.7	45.0	42.5
การใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับคู่นอนประเภทต่าง ๆ ในรอบปีที่ผ่านมา						
ผู้ชาย	52.5	52.0	55.6	44.4	40.9	37.5
การใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดกับ						
หญิงขายบริการ	77.5	79.4	75.0	85.7	100.0	63.5
แฟนหรือคนรัก	46.7	43.9	51.2	54.2	67.0	64.7
หญิงอื่น	74.2	70.4	71.4	62.5	66.7	87.4
ผู้ชาย	66.1	63.1	61.5	58.8	66.7	72.5
มีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับเงินหรือสิ่งของในรอบปีที่ผ่านมา	3.6	3.3	4.2	6.7	2.3	1.5

ตารางที่ 2 ค่ามัธยฐานร้อยละของพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนอาชีวศึกษาหญิง ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 ประเทศไทย ปี พ.ศ. 2552 - 2557

พฤติกรรมทางเพศ	2552	2553	2554	2555	2556	2557
ประสบการณ์ทางเพศ						
เคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว	37.4	41.0	41.6	51.1	45.3	47.1
อายุเฉลี่ยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก	15.5	15.0	15.0	15.3	15.5	15.5
มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกก่อนอายุ 15 ปี	4.2	5.6	6.2	5.3	4.9	6.6
ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก	47.3	48.1	50.0	54.6	58.8	62.3
ในรอบปีที่ผ่านมาเคยมีเพศสัมพันธ์กับ						
แฟนหรือคนรัก	29.9	32.6	33.8	37.8	17.4	18.7
ชายอื่น	1.3	2.6	2.6	4.5	3.8	4.8
การใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับคู่นอนประเภทต่าง ๆ ในรอบปีที่ผ่านมา						
แฟนหรือคนรัก	16.1	16.5	19.3	19.6	19.3	22.0
ชายอื่น	53.9	48.9	50.0	43.3	33.3	37.6
การใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดกับ						
แฟนหรือคนรัก	32.6	34.5	38.6	39.6	59.3	52.0
ชายอื่น	63.5	71.2	70.8	50.0	50.0	76.4
มีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับเงินหรือสิ่งของ						
ในรอบปีที่ผ่านมา	1.9	2.5	1.9	6.4	3.1	1.6